

Almanya hiçbir zaman bir Yurttaş Toplumu olmadı. İstençleri hiçbir zaman kendilerinin değil ama şu ya da bu Führer'in istenci idi.

Sigmund Freud

Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları

Çeviren: Aziz Yardımlı

Kitap için seçilen ilk başlık *“Das Unglück in der Kultur”* (“Kültürdeki Mutsuzluk”) idi. Ama *‘Unglück’* daha sonra *‘Unbehagen’*e değiştirildi—ki Fransızca *‘malaise’* ile karşılanabilir. Freud çevirmeni Mrs. Riviere’ye bir mektupta *“Man’s Discomfort in Civilization”* başlığını önerdi; ama sonunda güçlüğün ideal çözümünü bulan Mrs. Riviere’nin kendisi oldu—“Discontent.”

Kitabın ana teması içgüdünün istemleri ve uygarlığın kısıtlamaları arasındaki karşıtlıktır, ve Freud içgüdünün her durduruluşunu “bilinçsiz” ya da “baskı” olarak gördüğü düzeye dek, sorusunun nihilistik yanıtını başından verir: Bilinçaltı insan özünde son sözü söyler, İstenç ve Duyunç olanaksızdır.

Çalışmanın büyük bir bölümü (özellikle VII ve VIII’inci Bölümlerde) suçluluk duygusunun doğasının daha öte

araştırılması ve durulaştırılması ile ilgilidir, ve Freud “suçluluk duygusunu uygarlığın gelişiminde en önemli sorun olarak sunma niyetini” bildirir. Ve bu, kendi payına, bu çalışmanın ikinci büyük sorunu için—yokedici içgüdü için—zemindir.

**“Zor ve baskı içermeyen
bir kültür
olanaklı mıdır?”**

ISSN 2146-3492; 136 sayfa; 170 x 100 mm; • 4 TL